

XIII. výroční sjezd České kardiologické společnosti

Brno 8.–11. 5. 2005

J. Špinar

XIII. výroční sjezd České kardiologické společnosti je už minulostí. Probíhal ve dnech 8.–11. 5. 2005 na brněnském výstavišti a do historie národních kongresů se zapíše jako první sjezd, na kterém bylo více než 3 000 účastníků. Celkem se kongresu zúčastnilo 3 042 osob, z toho 1 751 lékařů, 814 středně zdravotních pracovníků, 45 studentů lékařských fakult, 346 zástupců firem, 13 zástupců tisku a zbylých 83 účastníků tvořili zahraniční hosté a techničtí pracovníci. Lékařů bylo 1 461 z České republiky a 305 ze Slovenska, dalších 15 lékařů byli pozvaní přednášející a hosté. Oproti roku 2004 to znamená o 137 registrovaných lékařů více, především z České republiky přijelo o 462 lékařů více než vloni, bohužel naopak ze Slovenska přijelo o 296 lékařů méně. Kongresu se zúčastnilo 60 vystavatelů a výstavní plocha činila 1 024 m². Organizační výbor pracoval pod vedením doc. MUDr. Václava Chaloupky, CSc. z FN Brno a v čele pořadající agentury Kongres Brno stála ing. Pavla Vojtášová. Oba společně pořádají kongres již třetím rokem a musím konstatovat, že každý rok lépe. Pochvalu zasluouží i obě sekretářky ČKS – Lída Klímová a Lenka Buchtová. V letošním roce bych chtěl ještě poděkovat za vynikající technické zázemí firmě RH Sound.

Odborný program kongresu probíhal současně v 7 sálech od nedělního odpoledne do středečního poledne. Odborný program sestavil programový výbor v čele s prof. MUDr. Jindřichem Špinarem, CSc. V letošním roce došlo ke změně modelu odborného programu. Program připravený Českou kardiologickou společností, jejími pracovními skupinami a přátelými společnostmi – Slovenskou kardiologickou společností, Českou společností pro hypertenzi, Českou angiologickou společností a dalšími – probíhal ve 4 největších sálech v pondělí a úterý od 8.30 do 15.30, ve stejné době ve 2 menších sálech probíhala vlastní sdělení a v poměrně velkém sále PRESS probíhala sesterská sekce. V neděli, pondělí a úterý od 16 hod probíhala v hlavním sále Rotunda a v sále E firemní sympozia, která končila kolem 19. hodiny. Tento model byl le-

Publikum při slavnostním zahájení.

tos vyzkoušen poprvé, a jak se zdá podle odezvy, osvědčil se. Celkem tak na sjezdu zaznělo 435 ústních sdělení, z toho 174 přehledových přednášek připravených ČKS, jejími pracovními skupinami a pozvanými společnostmi, 157 původních prací, 55 sdělení v sesterské sekci a 49 sdělení na sympozii farmaceutických či přístrojových lékařských firem. 2 bloky byly připraveny v anglickém jazyce, jedenkrát se jednalo o významné pozvané hosty – prof. Nieminena z Finska, který přednášel o akutním srdečním selhání a prof. Somerse z USA, který přednášel o spánkové apnoe. Jeden anglický blok byl sestaven z vlastních sdělení a zazněly v něm přednášky českých, francouzských a japonských autorů. V pondělí a úterý dále probíhala posterová sekce, v pondělí bylo vystaveno 75 posterů a v úterý 87 posterů. Každý den bylo předem vybráno 10 posterů, ke kterým proběhla v polední přestávce moderovaná diskuse, a každý den byl nejlepší poster oceněn účastí prvního autora na evropském kardiologickém sjezdu v září ve Stockholmu. Vítězné postery jsou:

Slavnostní zahájení. Uprostřed sedící s kyticí je prof. V. Somers z Rochesteru, USA – čestný host sjezdu.

Nevřalová R. et al (Třinec): Hodnocení dlouhodobých výsledků katetrové ablace pro intermitentní fibrilaci síní pomocí katétru s chlazenou koncovou elektrodou.

Předsedající v Rotundě – zleva do prava prof. Čerbák, prof. Ascherman, prof. Špinar.

Lindner J. et al (Praha): Endartektomie plicnice – chirurgická léčba chronické tromboembolické plicní hypertenze.

Většina přednesených sdělení měla velmi dobrou úroveň, průměrná účast posluchačů v sále Rotunda a v hlavním sále E většinou přesahovala 200 účastníků. Opět musím konstatovat, že sál Morava je pro větší publikum nevyhovující, účastníci opakovaně stáli. Obdobně je třeba ale konstatovat, že technické sály v pavilonu E nebyly taktéž ideální, neboť nemají dobrou akustiku a zcela nečekaně někdy rušila klimatizace. Bloky vlastních sdělení jako tradičně měly poměrně menší návštěvnost a zde se naopak jako velmi vhodné sály ukázaly menší místnosti jako např. sál Brno.

Jménem všech organizátorů vás srdečně zvu na XIV. Výroční sjezd České kardiologické společnosti v Brně 7.–10. 5. 2006.

prof. MUDr. Jindřich Špinar, CSc.
předseda programového výboru

Co nebylo v abstraktech

L. Berka

Přednáškový blok pracovní skupiny Ambulantních kardiologů na XIII. výročním sjezdu ČKS v Brně dne 9. 5. 2005 tvořily přednášky dvou našich předních vědeckých i pedagogických odborníků. Následuje pokus o stručný výtah z jejich sdělení:

Spolehlivost a využitelnost publikovaných vědeckých informací pro klinickou praxi – jak vybírat zdroje a vyhnout se omylům

Z. Zadák

Nadbytek i nedostatek informací ztěžuje informaci a zhoršuje kvalitu rozhodování (Norbert Wiener).

Měsíčně vychází na světě 5 000 lékařských časopisů a počet časopisů shrnujících články v jiných časopisech přesahuje 250. V informační oblasti se vytváří mnoho odpadu: Jen 10–15 % publikovaných výsledků prokáže v budoucnosti trvalou vědeckou hodnotu. 40 % publikovaných metod a dat se objeví v literatuře jen jednou. V budoucnosti nikdy nejsou jinými autory ani potvrzena ani vyvrácena a sám autor ve studiu nepokračuje! Existuje velké množství výzkumných studií, které jen opakují řešení, nebo se jen nevýznamně liší. Mnoho čtenářů však publikacím nekriticky věří. To jsou jen některé z důvodů, proč je třeba umět informace z literatury vybírat a vědět, jak k těmto informacím přistupovat.

Asi 70 % informací se nachází v 30 % časopisů daného oboru. Přednášející soudí, že chceme-li zachytit hlavní diagnostické trendy, stačí pečlivě sledovat následující parametry: *New England Journal of Medicine; JAMA; Lancet a Cochrane Database of Systematic Reviews*. Článek, který by neměl ovlivňovat praxi a který je zbytečně čist, rozpoznáme především podle špatně postavené otázky, užívání pochybných metod, nebo metod, které nejsou schopny otázku zodpovědět. Prezentované práce nezasluhující, abychom jim věnovali čas, také např. disponují malým vzorkem, vyvozují nesprávné či neoprávněné závěry. Problém také může působit hodnocení článků firemních, sponzorovaných studií, které mohou prezentovat jen vybrané výsledky.

V závěru sdělení prof. Zadák shrnul kritéria pro výběr hodnotné publikace: prezentace v kvalitním časopise s vysokým impakt faktorem. Věnuje péči podrobnému popisu metody (nedostatečný popis metody a dlouhá, nekonkrétní diskuse spolu s pokusy o spekulativní vysvětlení výsledků jsou známkami nekvalitní a málo věrohodné publikace). Důležité je správné zacházení s daty a jejich statistické vyhodnocení: jsou hodnoceny stanovené cíle, nebo autoři jen hledají signifikantní změny, které pak spekulativně vysvětlují? Konečně je důležitý autorský kolektiv, pracoviště či jiná zaštiťující autorita.